

Renato Vásquez-Velásquez
Gwatemala

(przekład z j. hiszpańskiego Danuta Mucha, Karol Wilczewski)

*Refleksje tłumacza gwatemalskiego o przekładzie
wierszy Karoliny Kusek na j. hiszpański*
(wersja polska i hiszpańska)

Mówić o Karolinie Kusek to jak mówić o źródle, które nieustannie bije, które gasi pragnienie i które koi duszę. Miałem okazję pracować z poezją Karoliny Kusek i w niej odnalazłem ten domowy smak, ten smak wsi, ten smak ukochanej babci. Niemożliwe jest aby nie czuć zapachu domowego chleba, smaku mleka prosto od krowy, widzieć babci bawiącej się z gołębiem, który przyleciał aby jeść jej z ręki i szukać naszego psa, który na pewno bawi się w wielkie polowanie. Niemożliwe jest, aby nie czuć miłości do naszego starego konia, nie widzieć ziaren zboża rozwiewanych przez wiatr i nie wzruszyć się na widok starego młyna. Nie możliwe jest aby nie wyobrazić sobie polskiej wsi, niemożliwe jest aby nie poczuć jej ludzi.

Tak w tomie „Z babcią za rękę” Karolina Kusek sprawiła, że znów poczułem się dzieckiem. Spotkałem moją babcię, poczułem jej umiłowanie, poczułem jej miłość. Na powrót mogłem usiąść przy jej stole, słuchać jej, rozmawiać z nią, czuć jej pieśczoć, cieszyć się z jej prezentów.

W książce Karoliny Kusek odnalazłem to, co dawno temu straciłem... moją babcię.

Hablar de Karolina Kusek, es hablar de un de un manantial que fluye interminablemente, que calma la sed, que cultiva el espíritu. Tuve la oportunidad de trabajar la poesía de Karolina Kusek y en ella encontré aquel sabor a hogar, aquel sabor a campiña, aquel sabor a abuela amorosa. Es imposible no sentir el aroma a pan casero, el sabor de la leche recién ordeñada; ver a la abuela jugar con la paloma que bajaba a comer de su mano y buscar a nuestro perro que seguramente juega a una caza mayor. Es imposible no sentir el amor por nuestro viejo caballo y no ver las espigas de trigo movidas por el viento y no abrigar nostalgia por aquel viejo molino. Es imposible no imaginarse la campiña polaca, es imposible no sentir a su gente.

Así que “De la Mano con mi Abuela” Karolina pude volver a ser niño. Encontrar a mi abuela, sentir su cariño, sentir su amor. Volver a sentarme en su mesa, escucharla, hablarle, sentir sus caricias, disfrutar sus regalos.

En libro de Karolina Kusek encontré lo que hace mucho tiempo perdí... a mi abuela.

Renato Vásquez-Velásquez - Gwatemala

Mówić o Karolinie Kusek to jak mówić o źródle, które nieustannie bije, które gasi pragnienie i które koi duszę. Miałem okazję pracować z poezją Karoliny Kusek i w niej odnalazłem ten domowy smak, ten smak wsi, ten

smak ukochanej babci. Niemożliwe jest aby nie czuć zapachu domowego chleba, smaku mleka prosto od krowy, widzieć babci bawiącej się z gołębiem, który przyleciał aby jeść jej z ręki i szukać naszego psa, który na pewno bawi się w wielkie polowanie. Niemożliwe jest, aby nie czuć miłości do naszego starego konia, nie widzieć ziaren zboża rozwiewanych przez wiatr i nie wzruszyć się na widok starego młyna. Nie możliwe jest aby nie wyobrazić sobie polskiej wsi, niemożliwe jest aby nie poczuć jej ludzi.

Tak w tomie „Z babcią za rękę” Karolina Kusek sprawiła, że znów poczułem się dzieckiem. Spotkałem moją babcię, poczułem jej umiłowanie, poczułem jej miłość. Na powrót mogłem usiąść przy jej stole, słuchać jej, rozmawiać z nią, czuć jej pieśczoć, cieszyć się z jej prezentów.

W książce Karoliny Kusek odnalazłem to, co dawno temu straciłem... moją babcię.

Przekład z j. hiszpańskiego Danuta Mucha, Karol Wilczewski